

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Exercitia S. P. Ignatii Via Ad Salutem Et Perfectionem
Propriam & alienam, Tuta & perpetuo tenenda**

Ignacio <de Loyola>

Hildesii, 1713

VD18 13664689

Dies quinta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60348](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60348)

Dies quinta.

Observandum *primò*, quòd in ea omnia, quae S. P. prioribus Meditationibus per finis, & novissimorum considerationem spectabat, in eadem ipsa nunc collimet modo alio, & altiore tum spectabat fugam peccati, contemptum mundi, & commodorum temporalium, amplectendo ardua, & perfecta; idque per amorem finis ultimi, odium peccatorum, timorem poenarum, & novissimorum: nunc idem agit, sed amore, & imitatione Christi.

Secundo. Sequentes Meditationes respondent viae illuminativae, quae versatur praecipue in amore, & adeptione virtutum. Huic vice S. P. in suis Exercitiis tribuit duas hebdomades, secundam & tertiam, jubetque per gradus à vita Christi discere omnem virtutem, & perfectionem, eamque vel eligere pro capessendo certo vitae statu, aut electum perficere, ita ipse insinuat heb. 2. ante diem quartam in praeludio circa Confid. stat, scilicet primò proponit *Exemplum Christi de vita genere quod in mandatorum Dei observatione consistit, idque ex vita Christi infantili.* Pergit deinde ad vitam *secundi status, pendentis ab obedientia & perfectionem evangelicam afferentis, idque ex vita Christi juvenili, quando relictâ matre mansit in templo &c.* Pergit porrò ad vitam Christi apostolicam, quae praeter perfectionem propriam, curam alienae salutis

lutis suspicit. Atque hic facienda electio, sic ubi necessaria. Denique ad vitam Christi in passione & ad ipsam in opprobriis mortem pergit; ut simul discamus magna pro Deo pati, simul superiora omnia confirmantur.

Tertiò. Fundamentum & principium horum omnium est Meditatio de regno Christi de quâ mox.

Scopus verò hic est: *Primò*, ut animo erga Christum amantissimo tenerrimòque simus, atque ideo eo nos vocante non *obsurdescamus*: *Secundò*: Sed ad eum *sequendum prompti simus*, & quàm proximè sequendum.

Meditatio prima DE REGNO CHRISTI.

Oratio preparatoria pro more.

Praeludium primum: Ut spectare nos imaginemur synagogas, villas, & oppida, quæ predicans Christus pertransibat, &c.

Praeludium secundum: Petere à Deo, ne obsurdescamus vocante nos Christo: sed ad sequendum, ac optemperandum prompti simus.

Punctum primum

Memoria proponit parabolam: ea hæc est:
Primò. Proponere ob oculos humanum Regem divinitus electum, cui Principes, & populi omnes Christiani reverentiam, & obsequium præstare debeant.
Secundò: Imaginari, quòd audiam illum Regem loquentem ad omnes subditos: in animo est mihi regiones infidelium ditioni meæ subdicere. Quicumque igitur co-

H

mitari

mitari me velit, paratus sit oportet, non alio uti victu, vestitu rebusque aliis, quam me utentem conspexerit, in iisdem quoque laboribus, vigiliis, & casibus ceteris persistendum mecum erit: ut particeps fiat victoria, & felicitatis, unusquisque pro ut laborum ac molestiarum socius exstiterit. Tertiò: Considerare quidnam respondere debeant Regi amantissimo, & liberalissimo fideles subditi, & quam promptè ad omnem ejus voluntatem offerre se accinctos. Contrà verò, si quis non obaudiret, quanto apud homines universos vituperio dignus esset, atque quam ignavus miles aestimandus.

Intellectus.

In intellectus primò considerat, & agnoscit quod Rex ille divinitus electus, Rex aternus, mundoq; toti conspicuus, sic Christus. Quis Deus mittens? quantus Rex missus, quantum regnum! quid debes Deo, vel ideo solum, quod det & mittat filium? (a)
 Secundo: Cui Principes, & populi omnes reverentiam, & obsequium prestare debeant. Debes sanè, tum Dei mittentis reverentiâ & amore, tum Christi missi. Cur? collige quidquid in creaturis, ipsòque Deo perfectionum, ac titulorum est, ad reverentiam, & amorem, id Christus est D. I. M. I. 2. D. 8. Conf. (b)

Voluntas.

(a) Gratia magna Deo, quòd Duce, Doctorem, Exemplum miserit; Jesum tam necessarium: quo etiam mittere non potuit meliorem, quia Deus est.

(b) Excipiendus JESUS magnâ fide, agnitione, estimatione, gaudio, spe, gratulatione, submissione, amore, gratiarum actione, obsequio, &c. & his personâ
 Tertiò:

Intellectus.

Tertiò: Audi dulcem Regem: in animo mihi est &c. aut ex part. 2. hæc est mea justissima voluntas, totius mundi dominium mihi vindicare. Causæ justitia, sanctitas, necessitas multum habet ponderis: scilicet suas animas suo Creatori & Domino (vide Med. 1. & 2. die 1.) suo Redemptori ex æternâ miserâ (Die 3. & 4.) ad finem ultimum vindicare, inimicos meos debellare omnes, inimica sunt omnia fini ac perfectioni contraria: peccatum, amor proprius, amor creaturarum, superbia, divitiæ, caro &c. hæc est voluntas Christi tam seria, quantum ipse novit, amatque Deum, & animas: quanta æternitas, infernus &c. quanta ejus Incarnatio, Vita, Passio, Mors. (c)

Quicumque igitur &c. Sanè te signat oculis, & præ aliis, & vocavit, & vocat. Quantus illius amor, tua dulcis gloria, & felicitas, quàm dulci illicio ad sequendum in rem tantam! (d)

Quintò: Comitari me velit, quàm dulcis, & potens invitatio, ut comitem JESUM habeas, ab eo

Voluntas.

dignis affectibus, Sanctorum olim in terrâ, nunc in celo.

(c) Fatere Deo, & Christo, justum esse ac necessarium, summâ necessitate; ut sua anime Deo non pereant, optatum cum Christo magnis desiderijs, Dei, Christi animarum causâ, & æterno bono; ut totus mundus ejus amori vindicetur, ora.

(d) Agnosce, mirare, confundere, gaude, gratias age, ama, quod ex tot aliis sine merito, peior omnibus designeris, ameris, voceris, offer ad quevis, & tanto lubentius.

Intellectus.

comes quæraris! quanta securitas in comite infinitâ sapientiâ, potentiâ, sanctitate & hac additissimâ, & certâ, & Duce! in tuâ summâ ignorantia, malitiâ! comite JESU ad omnia, cum omni apparatu suorum infinitorum meritorum! nihil sanctius, securius, efficacius, Deo acceptius. (e)

Sexto: Paratus sit non alio uti victu, vestitu &c. quam me utentem conspexerit. Quantum ornamentum coram Deo & cælo, Christi vestitus! quam dulcis mensa, victus Regis Christi! quod dulcius condimentum?

Laboret mecum: Res tanta non potest nec debet confici sine labore: omni tuo labore millies digna.

Laboret mecum; Si tu cum Christo, tecum Christus laborat, in Christi gratia, intentione eadem, exemplo, meritis; tua opera, & tu minima infinito addita pene infinita evadunt, nec dubium de successu certo singulari & perpetuo.

Persistendum erit; constantia: an meretur? (f)

Voluntas.

(e) *Acuenda magis admiratio, laus, humilitas, gratiarum actio, amor, gaudium, fiducia, desiderium sequendi.*

(f) *Actus iidem, sed ex motivo gravissimo intendendi magis.*

Septimo

Intellectus.

Septimò: Ut particeps fiat felicitatis; quàm certò Christus habet & habebit suam felicitatem, tam certò eris ex ejus promissione, & consortio particeps illius: an potest illa esse modica? quanta tua erit? prout laborum ac molestiarum socius extiteris. (g)

Conclus. præd. Ex his septem rationibus, in quibus omnia infinita sunt, debes summum genus boni, suavis, honesti, utilis in hoc ponere, & debet hoc esse summum desiderium hoc certissimum decretum, quàm proximè Christum Regem sequi, & imitari; cupidissimè Christi servitio se totum offerre, & addicere: tum amore Christi, tum quia amas omnia, quæ Amati sunt, tum harum rationum causâ.

Reflexio uti aliàs. (h)

Punctum secundum.

M*EMORIA* proponit quosdam recusantes Christum sequi.

Intellectus considerat: Si quis non abandiret (Christo) quanto apud homines universos vituperio dignus esset, & quàm ignavus miles estimandus.

H 3

Voluntas

(g) Ex majore spe, major amor, majus desiderium, firmiter conclusio.

(h) Dolor magnus pro magnitudine obligationis, neglectâ & boni neglecti.

Propositum, petitio gratiæ.

(a) Magnus horror, adium, fuga pro magnitudine vituperii, damni, rei que contraria, &c.

Tanto

Intellectus.

Tanto vituperio, & pudore res digna esset, quàm bona, & magna sunt superius proposita p. i. n. 1. ad n. 7. quantum detrimentum tibi tergiversanti, animabus, & Deo inde enascitur. Grave est Christo loquenti nolle credere; quid erit vocanti non obedire? Deum, & Christum non satis amas, non credis ipsi, non fidis, nisi hoc amore, fide, fiducia ductus magnâ, & ardua beneficium ducas, desideres, eligas, petas, & secteris. (a)

Conclus. pract. & reflexio, uti p. i. (b)

Punctum tertium.

Memoria paucis proponit, & repetit motiva, & proponit puncti primi & secundi; quòd addicere Christo debeamus & velimus.

Intellectus considerat, quidnam addicere ipsi obediètes debeant?

Primò: Se ipsos, omnes facultates, vires, talenta animi, & corporis, promptâ & liberalissimâ voluntate &c. an meretur? (a)

Secundò: Expugnatâ carnis, sensuum, amorisque proprii, &

Voluntas.

(b) *Renovatio doloris, desiderii, & decreti. a, cum his omnibus Jesum dignissimum confessus fueris in amore, & desiderio. Adde ex S. Patre, magnum illum affectum: En ò Rex supreme, ac Domine universorum, tuâ licet indignissimus, fretus tamen gratiâ, & ope, me tibi penitus offero, meaque omnia tua subjicio voluntati, attestans coram infinitâ bonitate tuâ, nec non in conspectu gloriose virginis Matris tuæ totiusque Curia cœ' estis, hunc esse animum meum, hoc desiderium, hoc certissimum decretum,*

mundani

Intellectus.

mundani rebellione: eò usque expugnata, nec ad ullum peccatum prævaleat, nec grave nec leve.

Tertiò: Expugnata &c. eò usq; ut paupertatem spiritus amplectaris animo indifferenti, nullis mundanis affixo, etsi omnia abdicare nec possis, nec debeas. D. 2. M. 2.

Quartò: Expugnata &c. ut voluntariam rerum paupertatem, castitatem, contemptum, mortificationem cum omni virtute suscipias D. 2. M. 3.

Quintò: Ad laborum tolerantiam, tum in omni genere virtutum & afflictionum, tum in laboribus apostolicis pro multarum animarum æternâ salute.

Sextò: Verùm etiam majora & præclariora quadam munera oblaturi sunt. Quæ illa? ad priora omnia perfectiùs & perfectiùs exequenda, majori semper puritate, intensione, animo semper ad perfectionem, seu operum seu intentionum Christi imitandam intento: ad vitam æternam & sanguinem unâ cum

Voluntas.

ut (dummodo in maiorem laudis tue, & obsequii mei proventum cedat) quàm possim proximè te sequar, & imiter, in ferendis injuriis & adversis omnibus; cum verâ, tum spiritus, tum etiam rerum paupertate, si inquam sanctissima tue majestati placeat tale me vite institutum eligere, atque recipere.

Intellectus.

Voluntas.

Christo profundendum, &c.
an meretur? (a) An potest
aliquid ipsi negari, licet maxi-
mum?

Pater noster.

Conclus. Reflexio. uti p. l. (b)

Meditationis primæ Compendium.

Primò: Quia Christus, ejusque ju-
sta causa, amor, & promissio me-
retur;

Secundò: Quia contrarium sum-
mum dedecus, & detrimentum;

Tertiò: Ad innocentiam vitæ, ad
paupertatem spiritûs & rerum,
ad labores, ad plura &c. Chri-
stum Regem sequi debemus.

Meditatio Secunda.

DEinceps in viâ illuminativâ de vita Christi
maxima ex parte meditandum erit; ut ea ipsa,
ad quæ nos generatim obtulimus in Meditatione
de regno Christi, ipsâ praxi, & singulatim à Chri-
sto duce discamus; & quidem per gradus, inci-
piendo à vitâ infantili, & virtutibus magis com-
munibus omni statui.

Observanda etiam est methodus meditandi hi-
storias ex vitâ Christi, quarum hîc una solum af-
fertur. Qui diutiùs vacaturus est exercitiis, plu-
res petere potest ex ipsis exercitiis S. P. hoc loco.

DE

DE CHRISTI NATIVITATE.

Oratio preparatoria, sicut supra.

Preludium primum. Recensenda est Historia ab egressu B. V. ex oppido Nazareth, quo scilicet modo ipsa... ac Joseph comes profecti sunt in Bethleem. &c.

Preludium secundum. Imaginatio locorum, itineris, speluncae, &c.

Preludium tertium. Continet gratia postulationem, ut intimè cognoscam, quo pacto Dei filius meè causà sit homo factus (natus) ut ardentius ipsum amem, & abhinc sequar studiosius.

Intellectus.

Punctum primum.

Memoria veluti aspectu proponit personas, ut Virginis Deiparae, & Josephi Conjugis... & Christi Domini, ut infantis nunc primum nati. (a)

Intellectus. Ex tali spectaculo aliquid emolumenti capit; considerando personarum totum statum, & conditionem, quantum ad interna, & externa, maximè virtutes, & affectiones bonas (in aliis etiam vitia, ut abhorreas, & caveas) ut laudes, & imiteris: præ omnibus in personâ Christi v. g. vides

H 5

Voluntas.

(a) Elicitur viva fides circa historiam propositam.

(b) Circa personas occurrentes, & illarum virtutes, eliciuntur affectus congrui laudis, amoris, gaudii, gratulationis,

Christum

Intellectus.

Christum. (b) Puerum, parvulum, imbellem; ita parvus apparet, qui immensus est: ita puerum induit sapientia, & majestas æterna &c. tam *humilis* est Deus homo, tenero & Divino amore tuū. (b) Hinc discō, quod & ego debeam esse *humilis*, intellectu, voluntate, & opere.

NB Ut hanc virtutem tanto melius à Christo discam, & lubentius, firmitusque amplectar; renovari ad hanc similisque virtutes possunt motiva ad Christum imitandum proposita, in Med. de Regn. Christ. (c) scilicet *Primò*: Quia Deus per Jesum hanc virtutem docet. *Secundò*: Quia ipsemet amabilissimus Christus docet. *Tertiò*: Quia hæc est istius *justissima voluntas*, tum ob rationes cuivis virtuti proprias, tum omnibus communes. *Quartò*: Quia ex amore tuū sic docet. *Quintò*: Quia ipse virtutis dulcis comes est. *Sextò*: Quia adjutor. *Septimò*: Quia participem faciet felicitatis; illi us præfertim, quæ huic virtuti est propria.

Voluntas.

gratiarum, oblationis, desiderii, &c. magni utique pro merito amata persona.

In occurrentibus malis, & vitiis eliciuntur actus contrarii.

(c) *Ad ista motiva elici possunt breviter affectus iidem, qui positi sunt in Med. de Regno Christi. Puncto primo, tum erga Deum, & Christum, tum circa ipsam virtutem propositam.*

Simili

Intellectus.

Simili modo considerando alias personas. v. G. B. Virginem, ejus amore virtutem ejus imitari possum: omnem virtutem magis simul commendabit exemplum Christi.

Conclusio pract. Debeo cum humillimo Christo esse humilis erga Deum, proximum, penes me ipsum, intellectu, voluntate, & opere. Reflexio &c. (d)

NB. Pari modo possunt hinc aliæ virtutes deduci.

Punctum secundum.

Conficitur ex verborum quæ ibidem fiunt apprehensione fructuosâ.

Eodem modo, quo in puncto primo; virtus, quam hic addicam à Christo, esse possunt, verba interna Christi; quibus jam à vitæ primordio, toto animo occupatus in Deo, summam laudem, amorem, venerationem, & obsequium expressit, (qui finis hominis D. i. est) offerendo se ad omnem ejus voluntatem, & perfectissimam, & maximè arduam, ad opprobria, labores, mortem &c. te etiam

Voluntas.

(d) Circa Reflexionem agendum, sicut alibi dictum est.

Addendum firmissimum propositum; quod aliquando fieri aut finire potest, illis verbis magna energia ex Meditatione de Regno Christi:

alloqui

Intellectus.

alloquitur ad imitandum, & amandum: verbis iisdem quibus usus est supra in Med. de Regn. Christi p. 1.

Punctum tertium.

Negotia seu opera, quæ illic geruntur inspicere, itinera, labores &c. causas.

Disce ex Christi paupertate saltem paupertatem spiritus, contemptum mundi, amorem proximi, tolerantiam adversorum & incommodorum pro fine tuo ultimo, pro peccatis propriis; pro æternitate felici multa agere, & pati, cum tanta pro alienâ salute & peccatis jam pati incipiat Christus &c.

Conclusio. Reflexio. uti supra.

NB. Si quis ultra octiduum vacaturus sit Exercitiis; præmittere potest Meditationem de Incarnatione ex S. P. post Meditationem de Nativitate Christi, addere plures debet de vitâ Christi usque ad annum duodecimum: adhibere etiam *applicationem sensuum*: de qua S. P. Meditat. 5. hâc die. Hæc applicatio multum valet ad mysterium & veritatem vivaciùs animo imprimendam, affectusque faciliùs, intensiùs, copiosiùs eliciendos, firmandâque proposita.

Voluntas.

En ô Rex supreme ac Dominus universorum; alio Colloquio de Deum Christum B. Virginem & Sanctos.

Pater Ave.

Medi-

Meditatio Tertia.

DE CHRISTI ASCENSU IN TEMPLUM
LUC. 2.

Oratio preparatoria, Præludium &c. more consueto.

Punctum primum. Natus JESUS annos duodecim, è Nazareth profectus est Hierosolymam. Disce tempestivè aggredi obsequium Dei, ætate primâ, & aptâ, quamvis cum difficultate.

Secundum. Remansit illic insciis parentibus. Disce exuere omnem erga omnes affectum carnalem, omnibus propter Deum neglectis.

Tertium. Post triduum invenerunt eum in templo sedentem inter Doctores, & ipse illis causam moræ percontantibus respondit: *Nesciebatis, quia in his, quæ Patris mei sunt, oportet me esse?* Disce omnibus præferre Deum, & Dei amorem: in hoc solo occupari: nullo ullius hominis respectu, aut rei æstimatione, & constanter: expendenda hæc sunt, modo eodem, quo in Meditatione secundâ.

Vide plura apud sanctum Patrem, si opus sit, p. 156.

Consideratio aut Meditatio
quarta.

DE DUOBUS VEXILLIS CHRISTI,
& LUCIFERI.

Hanc ponit sanctus Pater primam Die
quartâ Hebd. secundæ.

Est

Est hæc Meditatio profecutio Meditationis d
Regno Christi, idque duplici modo:

Primò: Quia auget amorem in Christum fact
ejus comparatione, cum inimico diabolo; ex qu
amore sequitur majus studium imitandi, uti & f
duciâ ductum ejus sequendi.

Secundò: Quia descendit hæc Meditatio magi
ad particularia; in quibus audire, & imitari Chr
stum debeat imprimis, qui de vitæ statu delibe
rat: ille verò se confirmet in bono, qui statum
jam habet

Oratio preparatoria.

*Praeludium primum. Historica Consideratio
Christi ex unâ parte, & alterâ Luciferi, quorum uter
que omnes homines ad se vocat sub vexillo suo congre
gandos.*

*Secundum: Est ad constructionem loci, ut repræ
sentetur nobis campus amplissimus circa Hierosolyman,
in quo Dominus JESUS Christus tanquam bonorum
hominum summus Dux assistat: rursus alter campus
in Babylonia ubi se Lucifer malorum, & adversario
rum Ducem exhibeat.*

*Tertium: Ad gratiam petendam illud erit, ut po
scamus exploratas habere fraudes mali Ducis, invocata
simul ope divinâ, ad eas vitandas; veri autem optimiq;
Imperatoris Christi agnoscere mores ingenuos, ac per
gratiam imitari posse.*

Intellectus.

Punctum primum.

MEMORIA imaginari coram oculis meis apud campum babilonicum, Ducem impiorum in cathedra ignea, & fumosa sedere horribilem figuram, vultuque terribilem.

Intellectus, ex loco, seu campo babilonico (qui confusio- nem significat) protendit ma- le ordinata, & confusa omnia, ac demum eum locum, ubi nul- lus ordo, sed sempiternus horror. (a)

Ducem impiorum hoc solo no- mine abhorrendum ab omni eo quod ducit. (a)

In cathedra ignea, & fumosa fumus sunt omnia, quae vendit, foeda, & vana, superba. (a)

Horribilem figuram, qualis scilicet factus est deformitate sui sce- leris; vultuque terribilem: qualis esse solet impiorum, desperato- rum; vultu praefert odium aeter- num in Deum, & imaginem Dei; illudque nocentissimum. a

Punctum secundum.

MEMORIA, advertere, quomodo convocatos daemones innumeros

Voluntas.

(a) Horror, aversio, timor, fu- ga, vel remotissi- ma, tum ob ejus, impietatem, & su- perbiam, tum ob foeditatem a scele- re, & impietate profectam, tum quia inimicus sum- mus, & aeternus Dei, tum ob im- placabile nocendi desiderium.

per

Intellectus.

per totum orbem, spargit ad nocendam; nullis civitatibus, & locis, nullis personarum generibus immunibus relictis. Tam sedulò vicissim ad vigilandum, quàm ille multos, quàm subdolos mittit, quàm cupit omnibus nullo excepto nocere; quàm certò circuit quærens, quem devoret, 1. Pet. 5. Quantum meretur fidei & obsequii, qui quærit nocere, & tantum nocere, & omnibus, & summè & æternum? (b)

Punctum tertium.

MEmoriã, attendere, cujusmodi concionem habeat ad ministros suos, quos instigat, ut corruptis, injectisque laqueis, & catenis, homines primùm trahant (quod ferè contingit) ad cupiditatem divitiarum, unde postea faciliùs in mundani honoris ambitionem, ac demum in superbia barathrum deturbari queant... ex quibus in alia vitiorum opera omnia præceptus fit decursus.

Intellectus considerat, quòd laqueus est omne illud, quo affectum non indifferentem alligari patimur: contra Med. 2. & 3. Die 2.

Voluntas.

(b) Tanto major horror, & studium cavendum quò majus est studium semper nocendi.

(c) Tanto major horror malitiam demonis, & doctrinae ejus quò magis est subdola, perniciosa, & peioris auctoris.

Catena

Intellectus.

Catena sunt repetita peccata, totidem catenæ annulos facientia, etsi parva videantur. Catena, & laqueus etiam sunt divitiæ, quibus homines in bivio vitæ constitutos irretire, & tenere maximè solet; quæ & dum quærentur, & dum habentur, multorum peccatorum occasio, causa, & fomentum sunt.

Ambitio verò, & superbia, tum per se ad multa mala ducunt, tum quia Deus superbos deserit, eisque resistit. Sequitur verò hæc superbia divitias.

NB. Fraus maligni hostis in hoc universim consistit:

Primò quod objiciat velut bona, quæ bona non sunt. Honor non est honor homini. Vide Confid. die primâ hic Med. 1. maximè postquam Deus homo contemptum tulit, divitiæ non sunt divitiæ animæ. Vide Med. 2. die 2. hic Med. 1. Contemptus non est contemptus, cum Dei Filius tulerit contemptum summum, &c.

Secundò quod ab indifferentibus, & levibus incipiat, ut per-

Voluntas.

Aversio, & fuga aeterna ab omni cupiditate, & specie honoris ac superbia.

Abdicatio perpetua.

(d) Cetera pro more &c.

trahat

Intellectus.

trahat ad ea quæ mala sunt, & pejora evadunt, usque ad damnationem.

Tertiò quod ab illis abducatur, quæ Christi sunt, eaque ut mala proponat, V. g. Paupertatem Contemptum &c. hinc paulatim via ad exitium est.

Conclus. pract. Nihil amplectendum, quò vel cupiditas vana, vel ambitio impellit. (d)

Reflexio. An non Magistrum hunc, & Ducem sæpe secutus es? quo periculo?

Ex opposito considerandus est summus optimusque noster Dux, & Imperator Christus.

Punctum primum.

Conspicari Christum in amœno campo juxta Hierosolyman: ubi scilicet olim exempli, & amoris summa ultimaque dedit specimina, *humili quidem constitutum loco*: humilitas illa Christi, ipsum amabiliorem, nos ad adeundum illum & sequendum confidentiores reddit: *sed valde speciosum formâ & aspectu summè amabilem.* Talis est tum à patre,

Voluntas.

(a) *Gaudium, magnus amor, gratulatio.*

Gratiarum actio de Christo Duce & Magistro.

Magna fiducia, & securitas in omni ejus doctrina.

& ma-

Intellectus.

& matre suâ, tum proprio decore interno, & æterno summæ amabilitatis, (a) tale est omne verbum, & doctrina ejus. Med. i. die 5. p. 1.

Secundum. *Speculari, quo patet ipse mundi Dominus universi, ministros per orbem mittat; qui omni hominum generi, statui & conditioni doctrinam sacram, & salutiferam impertiant. Hoc unicum ejus desiderium, hæc professio; docere salutem juxta Med. i. hujus diei p. 1.*

Tertium. *Auscultare concionem Christi (b) exhortatoriam, ut quemlibet primò inducendum current in spiritualem affectum paupertatis. Scilicet ut animum habeant ad quævis creata indifferentem juxta Med. 2. die 2. & insuper si divini obsequii ratio, & electio celestis eò ferat, ad sectandam actu ipso veram paupertatem Med. 3. die 2. Denique ut ad opprobrii contemptusque desiderium alliciat; unde humilitatis virtus enascitur, & ita tres consurgunt perfectionis gradus; videlicet paupertas, abjectio sui, atque humilitas; quæ ex dia-*

Voluntas.

(b) *Amor sapientie, sanctitatis, amoris, fidelitatis, unde illa doctrina.*

(c) *Gratias Christo: amor, desiderium paupertatis, contemptus.*

(d) *Colloquium triplex: primum ad B. V. ut recipi, &*

ium,
gra-

actio
Duce

ucia,
in o-
rina.

ma-

Intellectus.

*metro divitiis, honori, & superbia
opponuntur, ac virtutes omnes sta-
tim introducunt.*

Hoc faciunt tum removendo
noxia, tum merendo, tum di-
sponendo: hæc tantò plus ha-
bent ad salutem, & perfectio-
nem securitatis, quantò habet
Christus plus sinceri in nos amo-
ris, veritatis, fidelitatis, qui hæc
docuit, docet verbo & exemplo

Conclus. Audiendus est Chri-
stus &c. amanda paupertas, con-
temptus, humilitas &c. *Reflex.* (d

Voluntas.

*manere possim sub
vexillo Christi, ut
ipsum imiter vi-
cinius.*

Pater noster.

*Secundum idem
ad Christum, ut
impetret à Patre:
anima Christi (c.
Tertium ad Pa-
trem ut annuat.*

Pater noster.

Meditationis quartæ Compendium.

Primò : Inimicus Lucifer abducit
per cupiditatem, divitias, hono-
res, superbiam ad exitium: hæc ab-
dicanda.

Secundò : Dux Christus per pau-
pertatem spiritûs & rerum, per
contemptum & humilitatem ducit
ad salutem, & perfectionem: hæc
amplectenda.

Verba Scripturæ sacræ.

Nosce te consummata Justitia est, & scire Justi-
tiam & virtutem tuam radix est immortalitatis
Sap. 15, Hæc

Hæc est vita æterna, ut cognoscant te solum Deum verum, & quem misisti Jesum Christum Joan. 17. 3.

Ego sum via, veritas &, vita Joan. 14. 6.

Si quis non amat Dominum nostrum Jesum Christum, anathema sit 1. Cor. 16. 22.

Omnia & omnibus Christus. Colloq. 3. 11.

Nunquid est cor tuum rectum, sicut cor meum 4. Reg. 10. 15.

Factus est nobis sapientia à Deo, & justitia & sanctificatio, & redemptio 1. Cor. 1. 30.

In hoc clarificatus est Pater meus, ut fructum plurimum afferatis, & efficiamini mei Discipuli. Manete in dilectione mea Joan. 15. 8.

Vivo autem jam non ego, vivit verò in me Christus Gal. 2. 19.

Legenda.

Ex Thom. Kemp. l. 2. c. 1. & 8. l. 3. c. 3 7. 23. 32.

Lib. Exerc. Regulæ pro discer. spirit. pro secunda Hebd.

Lancitio Op. 3. c. 3. opusc. 17. lib. 2. op. 6. c. 9.

Rodericio p. 2. Tr. 7. de Thesauro in Cristo.

Nieremb. de Adorat. l. 2. c. 3. l. 3. c. 1. & c. 1. 4. cap. 3.

Dies sexta.

DE VITA CHRISTI APOSTOLICA.

NE sterilia sint, aut tarda vitæ perfectioris proposita, sive concepta ex præcedentibus, sive concipienda ex secuturis; addit S. P. meditationem